

Załącznik
do uchwały nr 259/19
Rady Miasta Torunia
z dnia 10 października 2019 r.

UZASADNIENIE

17 września 2019r. do Rady Miasta Torunia wpłynęło pismo od Ministra Infrastruktury przekazujące według właściwości skargę z dnia 2 września 2019r. na Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu. Skarga ta została wcześniej przekazana do Ministra Infrastruktury przez Ministerstwo Środowiska (pismo z 6 września 2019r.).

Przewodniczący Rady Miasta Torunia przekazał ją do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Torunia celem jej zbadania i przygotowania projektu uchwały Rady rozstrzygającej zasadność skargi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019r. poz. 506, poz. 1309 i poz. 1696) oraz art. 227 w zw. z art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018r. poz. 2096 i poz. 1629 oraz z 2019r. poz. 60, i poz. 1133) do rozpatrzenia skargi na prezydenta miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych właściwa jest rada gminy.

Skarga dotyczy niewłaściwego postępowania, w ocenie Skarżącego, Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu w związku z brakiem działania w celu zapobiegania zwiększonemu hałasowi oraz braku budowy ekranów akustycznych w związku z budową i rozbudową ul. Łódzkiej w Toruniu do ul. Zdrojowej.

Po zapoznaniu się ze skargą, z wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora Wydziału Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Torunia oraz Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu w dniu 1 października 2019r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Torunia ustaliła na posiedzeniu w dniu 2 października 2019r., że zgodnie z brzmieniem Decyzji Nr 24/2013 z dnia 25.11.2013 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa ul. Łódzkiej na odcinku od ul. Andersa do ul. Lipnowskiej w Toruniu” oraz „Projektu budowy i rozbudowy ul. Łódzkiej w Toruniu na odcinku od ul. Lipnowskiej do ul. Zdrojowej” został nałożony obowiązek przeprowadzenia badania rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku po upływie 1 roku po oddaniu obiektu do użytkowania. Przedmiotowa inwestycja została oddana do użytkowania w maju 2019r., stąd badania zostaną wykonane w roku 2020 i od ich wyników zależeć będą dalsze działania w zakresie ewentualnego wykonania dodatkowych zabezpieczeń ochrony środowiska przed hałasem.

Ponadto Skarżący w roku 2018r. wystąpił z zapytaniem o wskazanie dodatkowych zabezpieczeń przed hałasem drogowym na realizowanym wówczas II etapie rozbudowy ul. Łódzkiej, gdzie zakres przebudowy ul. Łódzkiej był realizowany na odcinku od Trasy Mostowej do osiedla Czerniewice i kończył się przed ul. Miodową w związku z czym nie przewidywało się zmian natężenia hałasu w stosunku do poprzedniego stanu. Ponadto ani Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy ani Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska nie przewidziały konieczności wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń przed hałasem drogowym w związku z realizowaną budową i rozbudową. Dodatkowo należy stwierdzić, że przeprowadzone roboty nie były prowadzone na odcinku od ul. Miodowej do ul. Zdrojowej.

W związku z powyższym skargę z dnia 2 września 2019r. na Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu Rada Miasta Torunia uznaje za bezzasadną.

Jednocześnie z uwagi na to, iż skarga została uznana za bezzasadną, ponowienie jej w tej części bez wskazania nowych okoliczności spowoduje, zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, iż Rada Miasta Torunia podtrzyma swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącego.

Dodatkowo Rada Miasta Torunia wskazuje, iż na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 cytowanej ustawy Kodeks postępowania administracyjnego skargi m. in. na kierowników gminnych jednostek organizacyjnych dotyczących jego zadań lub działalności, rozpatruje rada gminy, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg.

Naczelny Sąd Administracyjny szczegółowo wyjaśnił w wyroku z dnia 1 grudnia 1998r. (Sygn. akt III SA 1636/97), iż „Skarga, o której mowa w art. 227 kpa, ... jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.”

Oznacza to, że postępowanie skargowe w tym trybie jest postępowaniem jednoinstancyjnym i od niniejszej uchwały nie służy skarga do sądu administracyjnego.